

من و بوم

مونس پاژکی

مدیر دبیرستان هجرت و هنرستان زنده یاد مهدی زاده

در پاییز ۱۳۹۷ بخشناهای با عنوان شیوهنامه اجرایی «برنامه ویژه مدرسه» مدرسه‌های متوسطه اول و دوره دوم ابتدایی ابلاغ شد که با شیوهنامه‌های دیگر تفاوت محتوایی بسیار داشت و امکان برنامه‌ریزی ساعتی از آموزش را به مدرسه سپرده بود. همین نکته کافی بود که من و همکارانم مشتاق اجرای دقیق بخشناه شویم.

چندین بار بخشناه را خواندم و زیر نکات کلیدی خط کشیدم. هر بار انگیزه بیشتری برای اجرای کامل آن پیدا می‌کردم. مناطق هم دوره‌های متعددی را برای آشنا کردن مدیران با این برنامه برگزار کردند. آشنایی به نسبت خوبی با این طرح برایم ایجاد شد. به هر حال، به دلیل کوتاهی زمان، در سال تحصیلی ۹۸-۹۷ موفق به اجرای کامل آن نشدیم. برای سال تحصیلی ۹۹-۹۸ از تیرماه شروع به برنامه‌ریزی کردم. یک برنامه عملیاتی نوشتم که کجا هستیم و به کجا می‌خواهیم برسیم. همچنین، از کجا باید آغاز کنیم. برای هر کدام از اقدامات بازه زمانی گذاشتم تا بتوانم از هفته سوم مهر برنامه را در مدرسه خود عملیاتی کنم.

با تمام این تفسیرها، نقطه عطف کار ما، انجام دقیق نیازسنجی بود. با برگزاری چندین جلسه با اعضای شورای مدرسه آغاز کردیم و در نهایت، از میان چندین مدل نیازسنجی، دو مدل را انتخاب کردیم. مصوبه‌ها را در شورای دبیران، شورای دانش‌آموزان و جلسات انجمن اولیا به بحث گذاشتیم و در نهایت سه فرم مجزا برای نیازسنجی از اولیا، دانش‌آموزان و کارکنان آموزشگاه انتخاب کردیم. نیازسنجی از دانش‌آموزان که هدف اصلی برنامه بودند، اولیا که مطالباتشان از مدرسه می‌توانست راهگشا باشد و بهترین راه پیوند با مجله بودند، و دبیران که با نیازهای دانش‌آموزان آشنا بودند.

از ساعات کلیه درس‌ها به صورت شناور استفاده کردیم و نتایج خوبی گرفتیم. ارتباط دانش‌آموزان با بعضی از دبیران بهتر شده بود. بعضی از بچه‌ها هم که اعتمادبه‌نفس کافی برای ابراز وجود نداشتند، چون موضوع نیازسنجی آن‌ها بود، به بحث و ارائه کار می‌پرداختند.

از اولیایی که فعالیت مدرسه را دیده بودند، پیام‌های خوب و ابراز رضایت دریافت می‌کردیم. فضای مدرسه پوی شده بود برای یادگیری متقابل، و بزرگ‌ترین تجربه من شاید همین است که اگر آموزش‌های مدرسه‌ای با نیاز دانش‌آموزان هماهنگ باشد، فضای مدرسه فضای نشاط و حفظ ارتباط سازنده بین ذی‌نفعان آموزشی خواهد بود.

از ساعات کلیه درس‌ها به صورت شناور استفاده کردیم و نتایج خوبی گرفتیم. ارتباط دانش‌آموزان با بعضی از دبیران بهتر شده بود. بعضی از بچه‌ها هم که اعتمادبه‌نفس کافی برای ابراز وجود نداشتند، چون موضوع نیازسنجی آن‌ها بود، به بحث و ارائه کار می‌پرداختند.

از اولیایی که فعالیت مدرسه را دیده بودند، پیام‌های خوب و ابراز رضایت دریافت می‌کردیم. فضای مدرسه پوی شده بود برای یادگیری متقابل، و بزرگ‌ترین تجربه من شاید همین است که اگر آموزش‌های مدرسه‌ای با نیاز دانش‌آموزان هماهنگ باشد، فضای مدرسه فضای نشاط و حفظ ارتباط سازنده بین ذی‌نفعان آموزشی خواهد بود.